

Vjerovnik u sporu prvo namiruje trošak i kamatu

Prema stajalištu Visokog trgovačkog suda RH br. PŽ-1180/98 prvostupanjski sud zauzeo je pravilno pravno stajalište glede primjene odredbe čl. 313. Zakona o obveznim odnosima (ZOO) za slučaj djelomičnog podmirenja dospjele novčane obveze. Žalitelj se pogrešno poziva na odredbu čl. 312. Zakona o obveznim odnosima kada cijeni da nije postojalo pravo na uračunavanje uz obrazloženje da je prilikom podmirenja duga prijebojem označeno na virmanu da se takvom uplatom podmiruje glavnica. Točno je, naime, da je čl. 312. ZOO-a propisano da kad između istih osoba postoji više istorodnih obveza, pa ono što dužnik ispuni nije dovoljno da bi se mogle namiriti sve, onda se, ako o tome ne postoji sporazum vjerovnika i dužnika, uračunavanje vrši onim redom koji odredi dužnik najkasnije prilikom ispunjenja. U odnosu na ovu odredbu odredba čl. 313. ZOO predstavlja specijalnu odredbu koja uređuje red namirenja kada dužnik pored glavnice duguje i kamate i troškove, dakle određenu vrstu dospjele novčane obveze. Navedena odredba uredila je način namirenja tražbine za slučaj konkurencije glavnog i sporednog potraživanja. To što je dužnik prilikom podmirenja obveze naznačio da prije plaća glavnice ne oduzima pravo vjerovniku na primjenu citirane odredbe."